ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΔΡ. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ

ΤΡΙΤΗ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίοις μ. Ἀνατ. ἡλ. 6 λ.52—Δύσις 6 λ.21

ΑΘΗΝΑΙ 1922 ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 1340 | ΓΡΑΦΕΙΑΙ: ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΑΩ 1 | ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΟΑ ΑΛΛΗΓΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΑΝΑΝΔΡΩΣ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΕΝΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΟΥ 'ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ, ΑΝΔΡΕΑΝ ΚΑΒΑΦΑΚΗΝ

Ο ΚΕΜΑΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΝ
ΔΙΑ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΑΒΗ ΤΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙς!"

ΠΕΡΑΝ. 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ 'Αγκύρας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς κεμαλικῆς Κυβερνήσεως προέβη εἰς κομπαστικὰς δηλώσεις ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Ὁ κεμαλικὸς ὑπουργὸς ἐτόνισε τὴν πλήρη συναδέλφωσιν ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ προσέθεσε κομπορρημονῶν, ὅτι γενικῶς ὁ στρατὸς ἀναμένει τὴν ἀνοιξιν διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐπιχειρήσεων. Ε. ΛΑΙΛΙΑΔΗΣ

ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

[Τὸ τεχευταῖον ἄρθρον τοῦ ἀνάνδρως δολοφονηθέντος ἀοιδοῦ κλαύσιον Διευθυντοῦ μας ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΒΑΦΑΚΗ.]

'Η λογοκρισία ἀπήλειψε χθὲς ὁλόκληρον τὴν συνέντευξιν ἣν προηγγείλαμεν, ἐκ τῆς ὁποίας εἴχομεν ἀφαιρέσει ἐπιμελῶς πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ προσκρούσῃ εἰς τὰς ἀντιλήψεις της καὶ ἣν ἐνομίσαμεν καθήκόν μας νὰ δώσωμεν καὶ οὕτω, μόνον διότι ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ κατευθύνσεις σημαντικαὶ διὰ τὰς ζυμώσεις αἵτινες σημειοῦνται ἀπὸ τινος μεταξὺ τοῦ μικρασιατικοῦ 'Ελληνισμοῦ. "Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. Γούναρης θ' ἀποκηρύξῃ μετ' ἀγανακτήσεως τὰς μεθόδους αἵτινες ἐφηρμόσθησαν κατὰ τὴν ἀπουσίαν του καὶ αἵτινες συγκορδοῦνται τόσον παταγωδῶς πρὸς τὰς ἐπισήμους ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιγγελίας του. Διότι κατὰ τὴν μακρὰν ταύτην περί δονδλαι αἱ ποιοπάθειαι τῶν συνεργατῶν του πρὸς ἕνα μόνον στόχον κατηυθύνθησαν: Νὰ παρεμποδίσωσι διὰ παντὸς μέσου τὴν διευκρίνισιν τῆς καταστάσεως ἀπὸ ἀπόψεως ἐξωτερικῆς, ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς. Ἀφ' ἧς δ' ἠγρεύθη καὶ ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὴν διευκρίνισιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Διότι εἰς τί ἄλλο δύνανται ν' ἀποβλέπωσιν αἱ διαταυρούμεναι φῆμαι καθ' ἃς ὁ κ. Γούναρης θὰ περιμένῃ εἰς τὴν ἀρχὴν προβλέπων εἰς τὸν μεταοχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἢ καθ' ἃς θ' ἀναθέσῃ τὴν ἐξουσίαν εἰς τοῦτον ἢ ἐκείνον τὸν πολιτευόμενον ἀσκῶν ἐπ' αὐτοῦ κηδεμονίαν πρασκηνιακήν; Εἰς τί ἄλλο ἢ τὴν μετατόπισιν τῆς λαϊκῆς προσοχῆς ἐκ τῶν φλεγόντων ζητημάτων, ἄτινα τὴν καλοῦσιν ἐπιπεπτικῆς, πρὸς τὰς δευτερευούσας παραφυάδας τῆς, ἐκ τοῦ κεφαλαιώδους ἐθνικοῦ ζητήματος πρὸς τοὺς μικροκομματικοὺς συνδυασμούς; 'Αλλὰ τοῦτο ἐνδιαφέρει κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ἄραγε; Τὸν ἐνδιαφέρει ἡ κομματικὴ μαγειρική, ἣτις προσπαθεῖ νὰ ἐξασπαντήσῃ καὶ πλίν τὸν σύρανίνσον του, ἢ ἡ σωτηρία του; Καὶ τί θὰ κερδίσῃ αὐτὸς ἂν τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν ὑπουργὸν ἀντικ ταστῇ οὗτος ἢ ἐκεῖνος ὁ ὑπουφήφιος ὑπουργήσαμος; Κατὰ τί ἡ ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις θὰ ἐβελίτου τὰς πρὸς ἡμᾶς διαθέσεις τῶν δυάμεων ἢ θὰ ἀνεκοίφιζε τὸ οἰκονομικὸν μας πρόβλημα; Μήπως δὲ ἡ παραχώρησις τῆς ἐξουσίας εἰς ἕνα ἐκ τῶν πολιτευομένων, ὢν ἀνεφέρθησαν τὰ ὀνόματα, θὰ εἶχε ὠφελιμώτερα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελέσματα; Ἔχει οἰοσδήποτε τῶν πολιτευομένων τοῦτων κόμμα ἰσχυρὸν ἐφ' οὗ νὰ στηριχθῇ πρὸς χάριν ἀποφασιστικοῦ προγράμματος; Διαθέτει τοιοῦτον ἔστω καὶ στοιχειῶδη πυρῆνα προωπικῶν, ὅστις, ὀχούμενος διὰ νέων προιχοφήσεων, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συγκρότιαν Κυβερνήσεως, δυναμένης νὰ ἔχῃ ἰδίαν ἀκέφιν καὶ ἰδίαν ὑπαρξίν; Ὀυχί. 'Αχρέως πρὸς τὴν ἀπουφὴ ἂν οἱ φερόμενοι ὡς ὑποψήφιοι πρωθυπουργοὶ εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀνεμπιστεύσωσι τὰ πρὸ ἡμῶν περίπλοκα προβλήματα, εἶνε κατάφωρον ὅτι στεροῦνται ἰδίων ἐρεισμάτων κοινοβουλευτικῶν, στεροῦνται αὐθυπαρξίας κομματικῆς. Ἐνδεχομένη ἀνοδός των εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ τοὺς καθίστα τελείως ὑποχείριους τοῦ πολιτικοῦ ἡγέτου ὅστις δὲν θὰ τοῖς παρεχώρει τὴν θέσιν τοῦ ἢ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς πληρωμῆς εἰς αὐτὸν τοῦ ὑπόλοιπου ὁλόσεως, ὅσον δὲ καὶ ἂν διεφύνων αὐτοὶ εἰδικῆ τῆς ἀσκηθείσης πολιτικῆς καὶ ὅσον καὶ ἂν ἦσαν διατεθειμένοι νὰ μεταβάλκωσι τὰς μεθόδους των, οὐδὲν ἄλλο θὰ ἠδύνατο νὰ πράξωσιν ἢ νὰ συνεχίσωσιν ὅπ' ἄλλην προσωπίδα τοὺς προκατόχους των. 'Αλλὰ τοῦτο καὶ μόνον ἀξιοῖ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ εἶνε τόσον ἀξιμιρκῆς, ὥστε νὰ θεωρῇ πλήρη δι' ἐνυπόκριτον ἱκανοποίησιν, ὅτι τὸν οἰκονομικὸν ἀποκλεισμὸν ὑφίσταται τώρα ὑπὸ τὸν κ. Τρανταφυλλάκον καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸν κ. Γούναρ.ν;

***

Δυστυχῶς οἱ συνεργάται τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ οὐδέποτε ἔθεσαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ ἁπλᾶ ταῦτα ἐρωτήματα. Ἐπεδίωξαν ἁπλῶς ν' ἀντιεγείρωσι τὸ 1890 τὸ ὁποῖον τὸ πνεῦμα ἀνέζησεν εἰς τὰς πράξεις των. Καὶ τότε θεναὶ ὡς σήμερον ἦσαν αἱ περιστάσεις, καίτοι εἰς ἐλάσσονα κίμακα. Καὶ τότε οἱ κτρὰ ἦτο ἡ ἀπολοματική θέσις μας. Καὶ τότε μᾶς περιέφιγγον ἀκόμητοι ἐχθροότητες. Καὶ τότε ὁ ἀλύτρωτος 'Ελληνισμὸς ἐκλυδωνίζετο.... Τὸ δημόσιον χρέος μας εἶχεν ἀνέλθει εἰς τὸ μνθ ὀδε: διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ποσὸν τῶν ἑπτακοσίων ἑκατομμυρίων καὶ τὰ τριμέα τοῦ κράτους ἦσαν κενά. Καὶ τί ἔπρατε πρὸ τῆς φρικτῆς ἐκείνης κρίσεως ἡ Κυβέρνησις; Ἐιαγνρόιζεν ὡς ὀρίαμβον τὴν ἐν Βυτίνῃ ἐγκατάστασιν σταθμοῦ κατασκευῆς παιδιῶν ἄθυμάτων, ἐχειροκρότει φιλαρέσκως ἑαυτὴν διότι ὁ ἐν Τύνιδι τότε πρόξενος Ζβρωῦ ος ἐπέτυχε μείωσιν τοῦ φόρου ὅσεις ἔβαρυνε τὰ σταυρηλιεντικά μας πλοιάρια καὶ ἀνθηγγείλε διηνεκῶς ὅτι μετοιχηματίζεται.· Ἀλλὰ τὰς πλάνας ταύτας δὲν πιστεύομεν νὰ συμμερίζεται ὁ κ. Γούναρης. Ἀντιιετώπισεν ἐν Εὐρώπῃ ὁυσμενείας, ἀντιιδράσεις, ἀντιστάσεις, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ὁ ιοίων ἠδυνήθη ν' ἀναμερίσῃ τὴν ἔκτασιν τῆς καταγίζδος κατὰ τῆς ὁ ιοίας παλαίοιεν. Ἐμελέτησεν ἐγγύθεν τὴν ἔνταση τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως, ἥτις καθιστᾶ ἀπείρως βιριτεῖραν τὴν οἰκονομικὴν δο ιμασίαν μας. Ἀντ λήφθη πδιον οἱ ἐχθροί μας προέτεξαν ἡμῶν, πδιον ἐδιφρος ἐκέρδισαν, ἐνῶ τὰ παλαιὰ κόμματα ἐπλήρουν τὰς ἐφημερίδας των μὲ τὴν χαριεπίβρυτον φιλο ογίαν τῆς αὐτοστελείας καὶ τῶν ἀντιβευζελεικῶν ὕβρεων.. Καὶ διὰ τοῦτο εἶμεθα πε ισμένοι, ὅτι δὲν θὰ υἱοθετήσῃ τὰς καταστιείστας, ἃς οἱ ρίοι τοῦ διασπείρουσιν ἀπὸ ἡμερῶν, ὅπως προπαρασκευάσωσι τὴν κοινὴν γνώμην διὰ μίαν ἀνήθικον κυβερνητικὴν μεταμφίεσιν. Εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις περιήγαγε τὰ πράγματα οὐδὲν κόμμ εἶνε δυνατὸν νὰ βαστάσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του τὰς εὐθύνας τω, χωρὶς νὰ ταφῇ ὑπ' αὐτάς, ἄφαπτον καὶ τὰς ὑστάτας ἐλπίδας τοῦ 'Ελληνισμοῦ ὑπὸ τὴν ρ ιγκαστὸ ν τῶν καιτρο - σιων. ΤΟ ΚΑΘΗ ΟΝ ΕΚΕΙΝΟΝ, ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΧΕΙΡΙΣΘΗΣΑΝ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΑΠΟΣΤΑΣΕΣΜΑΤΑ, ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΑΣ ΑΠΟΘΕΩΣΕΙ ΚΑΙ ΛΑΙΝ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΛΑΟΥ. Μόνον αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀποφάσεις αἵτινες ἐνδεικνυται. Μόνον αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀποφασιστικὰς λύσεις αἵτι ες ἐπιβάλλονται. Οὐδέποτε ἠθο τὸν ἐπιτικτικὸν, τὸ ἐπεξηγοσα ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊνὴν γνωμοδότησιν, οὐμέ.ωτε! Καὶ ἡ ὑψίστη ὑπηρεσία, ἣν δύνασαι νὰ προσφέρῃ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ κ. Πρωθυπουργός, εἶνε νὰ κατευθύνῃ ὁ τλλὸς κὶ τταχέως πρὸς αὐτὴν, περιγνῶρῶν τὴν θέσιν του εἰς κυβερνήτας ἑξόνος πρὸς κομμανικὰ πάθη, ἀπολαύοντας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Δυνάμεων κὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ καὶ δυνάμενος νὰ συμβολίσωσι καὶ τὴν ἀναδυφόρτησιν τῆς ἐκ τόσων μορίων φτρείας ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τὴν ἀμφοῤῥίπτον σφιγμονόλησιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως.

ΑΝΔΡ. ΚΑΒΦΑΚΗΣ

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ ΕΠΕΣΕΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΑΛΞΕΩΝ

Μὲ συντεφομμένην καρδίαν, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις δακρύων, μὲ τὴν ψυχὴν βεβοχριμένην ἀπὸ τὴν ἀμετρον θλῖψιν ἀγγελλόμεν ὅτι ἄγριοι καὶ ἄσχημοι κακοῦργοι, ὑπηρετοῦντες κατ πεσίους σκοτεινοὺς ἐδολοφόνησαν χθὲς τὴν νύκτα τὸν ἀσπέ.ιο ἡμῶν κύτ.ηις δημοσιογράφον, τὸν εὐγενέστερον τῆς ἱδέας μαχητ.ν, τὸν ἀπὸ μακοῶν αεωρῶν ἐτῶν ὑπηρετήσαντα διὰ τοῦ ρωμαλέου κλάμου του, εἰς τὴς χλεπωτέρας ἡμέρας τοῦ Γένους, τόσον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἀλυτρωτου Ἑλληνισμοῦ ὅσον καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ λεγομένου 'Ελευθέρου, τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ἐπιδοκτήσῃ καὶ διευθυντὴν τοῦ 'Ελευθέρου Τύπου *ΑΝΔΡΕΑΝ ΚΑΒΑΦΑΚΗΝ.*

Ὁ συνεργάτης τοῦ Μεγάλου Κακοῦ τῆς χθές, ὅστις ἐπεφερε ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ὑψηλοτέρου τῶν ἀγώνων, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸ ἡρωϊκὸν του παρόδειγμα, τὸ μέγα ἔργον του, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ὑπόφυχον ἄνθρωπον καὶ τὴς ὑγιεστάτας καὶ φωτεινοτάτας ἀρχὰς φτενεκατηθύνοντηφυλοτμοῦθ'ᾶν ἐνῶ, θέλουσιν ἐξκκαλοῦήτε μετ' ἀκλόνήτου πίστεως τὴ πα' αὐτοῦ χρωχθεῖσαν πατριωτικωτάτην προκτεν. θεωρούντες ὑγίστην τιμὴν ἐὰν ἡ αὐτὴ ἡθελε τοῦς ἀνφιμένες τόχη.

Ὁ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ,,

Η ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ
ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΜΕΝΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΩΝ

Εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῶν 'Αρμενίων, χωμένον ἐκεῖ εἰς μίαν ἀπόκεντρον καὶ μεμαρνομένην συνοικίαν τῆς Σταμπούλ, ἄδον ἐζήτησα τὸν Πατριάρχην Μακαριότατον Ζαβὲν, μὲ πληροφορῶν ὅτι ἡ Μακαριότης του ἀπὸ ἑνὸς χρόνου ἔχει ἐγκαταστασθῆ εἰς τὸ Πέραν. Εἶνε τόσον πολλὰ ἐοχάτος τὰ ζητήματα ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸν 'Αρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας μας, μοῦ ἔλεγον, ὥστε δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν, λόγῳ τῆς μετὰ τῶν ξένων διαφορᾶς ἐπαφῆς, νὰ τὰ παρα-κολουθῇ ἐντεύθεν. Μεταβὴν πρὸς συνάντησίν Του καὶ εἰσαχθὲν ἀμέσως καὶ εἰς ἀπέριτεον χωρεῖον σκοτεινόν. Ἡ Μακαριότης του εἰρήκειτο ἐκεῖ καὶ ἀφοῦ ἐδιλίκοσα ὀλίγον τὴν ἐπισκέψεώς μου ἐρωτᾶ ἀ μέσως περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἀρμενικοῦ ζητήματος καὶ περὶ τῆς κατοστάσεως τῶν Ἀρμενίων.

Ἐρ ζήτημά μας, μοῦ λέγει, εἶνε ἀκόμη ἀκαθόριστον. Πολλαὶ ἀπὸ τὰς ἔλπιδας μας ἐφυλλοφόρησαν, ὀλὶν ἀπηκλάσθησαν ὅμως τελικῶς. ωστε ν' ἀπελπισθῇ κανεὶς! "Ἔχουεν ὅλον τὸ δίκαιον μὲ τὸ μέρος μας. Ἐμεθα τὸ μορυωλὸν γένος τῆς Ἀνατολῆς. Ἐ'χαμεν τὴν ἀυτὸν νὰ εὐρεθῶμεν ἀπομεμονωμένοι εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς ἐν τῷ μέσῳ τῶν σωμάνων. Ἐ'χαμεν ἐνίσης τὴν ἀτυχίαν νὰ εἰμεθα καὶ δίγιεθμοι. Τὰ περισσότερ ι μορτοιά μας δὲν κατ ρθωσαν νὰ φθάσων ἐς τὴν Εὐρ ὠ ἠν καὶ νὰ τὴν συγκινήσωσι. Τὰ ὀστ ὰ μας ἔχουν κλοκοδεθῆ ὑπὸ τῶν ἀυτοστελεῖς καὶ τῶν ἀντιβευζελεικῶν ὕβρεων.. Καὶ διὰ τοῦτο εἴμεθα πε ισμένοι, ὅτι δὲν θὰ υἱοθετήσῃ τὰς καταστιείστας, ἃς οἱ ρίοι τοῦ διασπείρουν ἀπὸ ἡμερῶν, ὅπως προπαρασκευάσωσι τὴν κοινὴν γνώμην διὰ μίαν ἀνήθικον κυβερνητικὴν μεταμφίεσιν. Εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις περιήγαγε τὰ πράγματα οὐδὲν κόμμ εἶνε δυνατὸν νὰ βαστάσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του τὰς εὐθύνας τω, χωρὶς νὰ ταφῇ ὑπ' αὐτάς, ἄφαπτον καὶ τὰς ὑστάτας ἐλπίδας τοῦ 'Ελληνισμοῦ ὑπὸ τὴν ρ ιγκαστὸ ν τῶν καιτρο - σιων. ΤΟ ΚΑΘΗ ΟΝ ΕΚΕΙΝΟΝ, ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΧΕΙΡΙΣΘΗΣΑΝ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΑΠΟΣΤΑΣΕΣΜΑΤΑ, ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΑΣ ΑΠΟΘΕΩΣΕΙ ΚΑΙ ΛΑΙΝ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΛΑΟΥ. Μόνον αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀποφάσεις αἵτινες ἐνδεικνυται. Μόνον αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀποφασιστικὰς λύσεις αἵτι ες ἐπιβάλλονται. Οὐδέποτε ἠθο τὸν ἐπιτικτικὸν, τὸν ἐπεξηγοσα ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊνὴν γνωμοδότησιν, οὐμέ.ωτε! Καὶ ἡ ὑψίστη ὑπηρεσία, ἣν δύνασαι νὰ προσφέρῃ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ κ. Πρωθυπουργός, εἶνε νὰ κατευθύνῃ ὁ τλλὸς κὶ τταχέως πρὸς αὐτὴν, περιγνῶρῶν τὴν θέσιν του εἰς κυβερνήτας ἑξόνος πρὸς κομμανικὰ πάθη, ἀπολαύοντας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Δυνάμεων κὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ καὶ δυνάμενος νὰ συμβολίσωσι καὶ τὴν ἀναδυφόρτησιν τῆς ἐκ τόσων μορίων φτρείας ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τὴν ἀμφοῤῥίπτον σφιγμονόλησιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως.

ΑΝΔΡ. ΚΑΒΦΑΚΗΣ

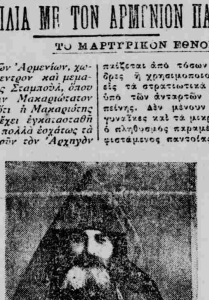

Ὁ Πατριάρχης τῶν 'Αρμενίων

πλίζεται ἀπὸ τόσων αἰώνων. "ολος οἱ ἐν ὅρει ἡ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Κεμαλ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἔργα ἢ ἔχουν φυνεοθῆ ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν ἢ ἔχουν ἀποδιωκτῆ πίνυς. Ἀλλ' μόνον παπᾶ οἱ τρόνοτες, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ μικρὰ παιδία. "ολος αὐτος ὁ πληθυσμὸς παραμένει ἀπροστατευτος. Ὑφισταμενος ποικιλίας κατεζιωδεῖς καὶ ἀτιμωτικὰς. Ἡ μετάβασις ἀπὸ ὁνρίου εἰς χωρίον ἀπαγορεύεται. ἢ δὲ πείνα καὶ αἱ ἀσθένειες θερίζουν ἄφειδῶς τὸν ἀρμενικὸν ἀνθρωπινεν ὑπάρξεις. "Αλλ' ἐως ποστε....

— Γνωρίζετε, Μακαριότατε, ποῖοι εἶνε οἱ σπουδαιοτερμανοι ἀπόφασεις τῆς Δεκαπτέμβου προκειμένου περὶ τοῦ Διακανονισμοῦ τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος. Πρόκειται νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ τουρκικὴ κυριαρχία. Θεσπίζωνται ἀρμοδιοποιοὶ διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς: "ας πῶ τὸ εἶπε κάποιος. "ολλ' ἄς μὴ φιλαλθῆ περὶ ἀγγωστίας. Ἀπὸ ἑνὸς περίπου αἰῶνος ὅλν γίνεται λόγος περὶ ἀγγωσίας τοῦ ὁποίας ζητεῖ ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τὴν Τουρκίαν. Ἡ Τουρκία τὰς ἀποδεχεῖ εἰλχρίσεως. ερυθ ἀλλωστε ἡ παραχώρησις τῶν ἴδν πρὸκειται νὰ τὴς κάμῃ κανένα κόπον. Ἀποδεχεῖ πάντας ἀκριβῶς διὰ νὰ τας παρεδέκτῃ. Αὐτὸ μας λέγει το πρωτεῖον. Ἐείς οἱ Ἕλληνες θὰ ἔχετε πολὺ περισσον πείσον τὸν ἀγγωσίαν σὺν εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἰς τὴν Θράκην εἰς τὴν Σμύρνη καὶ ἀλλαχοῦ. ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ κερμὶς ἀνάγκη νὰ πληροφορηθῆτε περὶ ἀμφὶ τὴν σημασίαν τοῦ ἀγγωσίας τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων κὶ τὴν ὁποίαν θὰ ἔκαν διαπραχθῆ οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ τῆς Δυσεως ἄν φανταζομαι ὅτι ὅκ τὸ ἀνεγνῶν. Καὶ ἀπὶ τὴ τόκαιρίε ταυτ δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ σκοπεύω ἀπὸ τοῦ νὰ ὁυκρούσω ὅλα μιᾶς ἐγκρίτου Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος τὴν βρόντεν ὀβνωνη τὴν ὁποίαν ὁ ἀρμενικὸς λαὸς αἰσθανεται διὰ τὴν σημαντικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκουνε δὲ τὸ ἑγκλίκα κὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πρωτεύτε τὴν τοῦ χριστιανικοῦ εἰς τὴν Ἀνατολὴν κὶ κερδίσε ἀν' αὐτὸ ἡ ἐπιφυλὴ τῆς μικρὰς ἀπὸ τὸν ἀρμενικὸν ἀστεν. "ωλοι οἱ ἀρμενοι ἀρτι ἀγαρυφίνα. Δὲν τὴν μπόρεσα ἀκόμη ἀπὸ τὴν γαλλικὴν διπλωματικὴν ἀπόφασιν ἀκφρυσι. "ο Μεκρὰ ἀστεκαὶ Ἑλλληνισμὸς, ὅστις κρατεῖ καὶ ὑπὸ τὰ κρατῆ τοῦ ἀκμρὸν εἰς τὴν Ἀνατολὴν. καὶ αἱ Ἀρμενοι ἤκαν στενὸς συνδεδεμένοι μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ κάτῃ τὴν ἐπιφυμὴν κκλλιεργοῦν. Δυο τυχὲς αἱ διεθνοποιοῦν ἀπὸ τινος τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος ἄν ἀντελήφθησαν τὸ συμφέρον τῶν.

ΕΓΙΡΑΣΑΝ ΟΤΙ ΗΝΤΟΡΕΣΑΝ ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΛΙΣΟΥΝ ΕΝ ΘΕΣΕΙΩΝ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝΩΝ ΑΥΤΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ. Ἀς ἐπίπεωμεν ὅτι δὲ ἀνεβάλλουν τεχτιας καὶ δὲ πρωτεύουν τὰ γαλλικὰ συμφέοντα. "ΟΛΟΙ ΙΟΙΑ ΠΑΝΙΤΟΥ ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ. Ἐὰς βλέπω ὅτι ἔρχεται ὁ ἀγκαλὸν τεχτιας καὶ δὲ πρωτεύουν τὰ γαλλικὰ συμφέοντα. Τὸ ΙΟΙΑ ΠΑΝΙΤΟΥ ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ. Ἐὰς βλέπω ὅτι ἔρχεται ὁ ἀγκαλὸν τεχτιας καὶ δὲ πρωτεύουν τὰ γαλλικὰ συμφέοντα. "Ο